

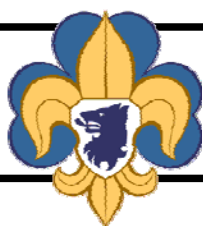
OBČASNÍK PŘÍCHOVICKEHO SKAUTSTVA

PROTLAK

Disco bál, Den sesterství, Rokyta, Techmania...

XIII. ROČNÍK

DUBEN 2009

OBSAH

Sněhová výprava – Rajče	3
Výtvarný den a Zpívající trojka světlušek – Kiki	4
Tříkrálový večírek – Ja&Fa	5
Skautská výprava do Techmanie – Tučňák	6
Den sesterství – Kiki	7
DISCO bál – Koza	8
Rokyta – Prach	9
FUTURE večírek – Maggy	13

Sněhová výprava

Jak to tak na zimu bývá, příroda nás obdarovala sněhovou peřinou. Rozhodli jsme se uspořádat pro vlčata výpravu na sněhu. V neděli 18.1. jsme se sešli u klubovny v brzkých ranních hodinách (8hod). Počet sice nebyl až tak veliký (7 vlčat, já, Koza a Dolín), ale na kvalitě to neubralo. Vyrazili jsme při potoce k přepadům, zahráli jsme si eskymáckou honičku. Sněhu bylo tak akorát po kotníky. Dále jsme pokračovali přes Radkovice až na Černou skálu. Tam jsme vše důkladně prozkoumali, nafotili pár fotek, a protože už jsme všichni měli obrovský hlad, rozdělili jsme se do skupin a dali si soutěž v rozdělávání ohně na 5 sirek. Nu, některým se to nakonec podařilo (skóre 2:2). Zasloužený, vynikající, opečený buřtíček nás zahřál v žaludku. Když už

všichni dopekli, čekala nás parádní hra (autor Koza) po Krvavých stopách raněné srnky. Někteří mladší vlčata to spolkla i s navijákem a doma asi rodičům povyprávěli, jak stopovali zraněnou srnku. Nu čas se pomalu chýlil za půlku, ještě jsme stačili prozkoumat vysoké skály, na kterých jsme si užili hafo legrace při dobývání kopečku se sněhem. Cestou, necestou, zpětný kurz jsme nabrali při lese po poli, zahráli jsme si ještě pár her. Cestou do Radkovic probíhaly neustálé sněhové bitvy, teda spíš celou cestu zpátky. Do Příchovic jsme dorazili na minutu přesně na druhou hodinu a myslím si, že kdo nebyl, tak hodně chyboval.

Tahle výprava byla fakt parádní, už se těším na další a vlčata taky.

Rajče

Výtvarný den a Zpívající trojka světlušek

Co o něm napsala Žužu:

Výtvarný den byl super! Líbilo se mi všechno vyrábění. Elenka dostala novou přezdívku. Mně se teda nelíbilo, že zpívala tak dlouho, ale jsem ráda, že další světluška je šťastná za svoji novou přezdívku. Vyráběly jsme: mejdlíčka, magnetky, náušnice, rybičky, stonožky, skládačky, rámečky na fotky, bambule a taky jsme drátkovaly a navlékaly korálky. Myslím, že to byl báječný výtvarný den (17.1.) a doufám, že se všem světluškám líbil.

Další akcí byla Zpívající trojka a to poslední lednový den 31.1. Letošní rok se uskutečnila po loňské divadelní opět Zpívající trojka. Mimo tradiční soutěže ve zpěvu - jedné lidové, či umělé písni a jedné písni s kostýmy, tancem na playback, jsme soutěžily i v hudebních úkolech. Poznávaly jsme zvuk hudebních nástrojů, luštily osmisměrku s hudebními pojmy, hádaly slova v kufru.

Do poroty letos zasedl Skřítek, Tygřík a Rainbow. A jak rozhodly o vítězkách?

1. místo – **Žabka + Žužu**
2. místo – **Borůvka + Perníček + Miki**
3. místo – **Fousek + Sušenka**
4. místo – **Anička + Obřík**

Tříkrálový večírek

Rok se sešel s rokem a oldskauti se sešli na Tříkrálovém večírku. Letošní téma znělo „Postavy z večerníků“.

V pátek 16.1. 2009 ve 20 hodin to v klubovně vypadalo jako při srazu přerostlých předškoláků, převlečených do postaviček z večerníčků.

Zúčastnili se ho :

- Mach a Šebestová (Kula-Viky, Hanka-Bedlák)
- Pat a Mat (Jana-Frenky)
- Ferda mravenec (Hnída)
- Kompars (Šat, Laka, Láďa)

Všichni netrpělivě čekali, s jakou maskou přijde ozdoba Tříkrálových večírků - Kamil. Letos jsme se ale museli bez této VIP osobnosti obejít. Kamča měl totiž mateřské povinnosti.

Po vzájemném představení masek a společném fotografování došlo na vyhodnocení. Ani nevím, kdo zvítězil. Ferda mravenec, Machové a Šebestové, Pat a Mat? To nebylo důležité. Skvěle jsme se bavili, hráli jsme různé hry a komzumovali donesené dobroty. Myslím, že letošní večírek se vydařil, i když bez účasti některých superopor.

Ja&Fa

Skautská výprava do Techmanie, kina a McDonaldu

31.1.2009

Po příjezdu vlakem do Plzně jsme navštívili výstavu Techmania. Než jsme tam došli, potkali jsme nákladák, který asi půl hodiny stál na vlakovém přejezdu. Na výstavě jsme točením kliky rozsvicovali žárovky ve všelijakých obvodech (na pět vteřin světla žárovky pět minut točení). Vyzkoušeli jsme si vězeňská skla, kde za pomoci světla vidíš přes sklo jenom sám sebe. Byl

tam vystaven důkaz Pythagorovy věty, za pomoci přelejvání kapaliny z kružnic a čtverců. Nyní to hlavní: postavili jsme obří věž (asi 2.50 m vysokou) z dřevěných kvádrů. Při prvním pokusu nám spadla, ale při druhém jsme rozšířili základnu a postavili jsme jí do výše, kam až Čára a Viki dosáhli z židlí. To je všechno z Techmanie. Po té jsme se přesunili do Plazy na film Underworld 3 Vzpoura Lycanů (docela dobrý krvák). Film trval asi jedna a půl hodiny. Po té jsme šli na nádraží s malou přestávkou v McDonaldu. Ve vlaku se nic zajímavého nestalo kromě Vruta, který si ve chvílích usmyslel, že je zpívající Číňanka.

Tučňák

DEN SESTERSTVÍ

Letošní Den sesterství oslavily tradičně společně skautky a světlušky netradičním společným přespáním v klubovně z 20. na 21. února. Nejdříve nás zahřály seznamovací a další hry v kroužku.

Připomněly jsme si a především nováčkům, proč Den sestersví slavíme a vrhly jsme se na soutěže. Rozdělily jsme skautky a světlušky na tři soutěžní skupinky, které čekaly tři úkoly. Skládaly znak WAGGGSU, poté ho malovaly na korkovou podložku a hrály scénky o životě Baden a Olave Powellových (ty se jim obzvláště povedly ☺). Kolem deváté si všichni zařadily při noční eskymácké honičce. Dokonale promáčené skautky, světlušky, Sovu i Skřítku čekala za odměnu čajovnička s občerstvením a příjemnou hudbou. Večer jsme zakončily (jak jinak než) gillwerským kruhem, uprostřed plál trojlístek ze svíček, a zpíváním večerky. Skautky měly noční filmový program a světlušky po dlouhém přemlouvání ulehly do pelechů. Ráno už jsme se jen nasnídaly a uklidily. Letošní „Večer sesterství“ měl úžasnou atmosféru a myslím, že se mimořádně povedl.

Kikina

Dětský maškarní DISCO bál

Letošní dětský bál se opět konal v březnu, v prostorách vyzdobeného příchovického kulturáku, připravili ho společně RR a oldskauti, uváděl ho Haník s Čárou... Jedna velká změna od loňského a předešlých bálů tu však byla – hudební doprovod. Tentokrát jsme vyzkoušeli novinku a místo

živé country kapely k tanci vyhrával DJ. Na kolik to byla změna k lepšímu či k horšímu to nechám na posouzení účastníků. Tančící a jinak křepčící děti však jistě svědčí o tom, že se jim líbilo minimálně stejně jako jindy. Nechyběly ani soutěže. Letošní novinkou byla překážková dráha. A málem bych zapomněl na jednu malou novinku – krásnou ceduli „středisko Příchovice“, která byla sice na bálu zavěšena nad pódiem, bude však už velmi brzo zdobit stěnu naší klubovny.

Koza

... kdo cejtí se bejt chlapem umí dělat rotiku...,

aneb vypravování o zimní výpravě na Rokytu začátkem roku 2009

Zas po roce přišla zima a uhodily mrazy. A co jiného dělat v zimě než běžkovat? A kde jinde se běžkuje líp než na Rokytě? A s kým se běžkuje na Rokytě líp než s rovery? No přece s rovery juniory!!! Žel bohu jediným zástupcem mladších roverů a rangers se stal Panda, nutno ovšem říci, že zastupování vzal pěkně od podlahy a dokázal, že nám roste ve středisku další stabilní běžkař, který s námi bude jezdit vícekrát než jen jednou za zimu. Zkrátka po generaci Čáry a Skřítko se objevila další vlašťovka, která sice jaro nepřinese, ale vždyť nemusí pršet, jen když kape!

Už samotný přesun do horských oblastí byl poněkud komplikovanější. Skupina Auto 1 (Koza, Skřítek, Sporták) přijela v pátek večer. Skupina Autobus (Čára, Ježa a Panda) se dostavila v pátek odpoledne jako první. Skupina Auto 2 (Martina, Nudle, Maggi) přijela v sobotu ráno a skupina Rajčovina (já a Rajče) se dostavila po menších komplikacích v pátek večer. Menšími komplikacemi rozuměj absolvování trasy Železná Ruda - Rokyta. Zkrátka jsme se domluvili, že jakožto ostřílení běžkaři se přece nepovezeme na Rokytu motorovým dopravním prostředkem, ale protože je pěkné počasí, máme toho hodně natrénováno (asi třikrát jsme byli běhat kolem Rudy), nejsme měkcí a máme rádi rajčoviny, tak si to dáme pěkně po svých dvou prkýnkách. A protože jen tak jet na Rokytu je o ničem, přijali jsme rozhodnutí, že veškeré oblečení a jídlo si povezem v batohu na zádech. Oblečení se nakonec smrsklo na triko a trenky na převlečení na chatu, nějaké ty ponožky navíc a víc nebylo

třeba. Inspirováni dřívějším zdoláním této trasy dvojicí Y&Č (Yetti a Čochtan) jsme byli pevně rozhodnuti oprášit tradici.

V sedm ráno v pátek nás vlak vyplivl na Špičáku, my zdatně vyběhli Hofmanky, nazuli běžky a nasadili tempo na Gerlovu Huť a jezero Laka. Na Lace proběhla krátká přestávka na rohlík, následoval výšlap na hřeben a první ostřejší sjezdík do Prášil, při kterém jsme trochu vyplašili dokopcešlapající běžkaře. V Prášilech jsme si sedli na polívku k Michalovi (nebo Jakubovi, nebo Ondrovi, nebo k něčemu takovému) a s obrovskou vycpanou bizoní hlavou nad hlavou jsme pojedli. Trochu zděšením bylo, že po polovině trasy nemůžeme zvedat ruce, protože v ramenou bolely jak čert. Inu s dvanácti kily na zádech běžně něběžkujeme. Přesto

jsme asi po hodině zaplatili a vyrazili dál. Po výstupu k Oblíku nás čekal už jen sjezd a rovinka na Modravu a v půl čtvrté jsme již promrzlí (protože poslední hodinu jsme jeli ve sněhové vánici) hledali teplé místo v občerstvovacím zařízení. Skupina Autobus bohužel měla zpoždění (respektive jsme přiběhli dřív než jsme čekali), tak jsme byli nuceni čekat. Jenže ouha - již tak nevlídné sněhové počasí se změnilo v déšť a posledních pět kilometrů se zdálo neabsolvovatelných. Pršet přestalo kolem sedmé večerní, tedy již za obstojné tmy tmoucí (abych uvedl na pravou míru - nepřetalo pršet, ale aspoň přšlo o trochu míň) a tak jsme vyrazili. Tmou jako v pytli, rozhodli jsme se držet vyjetých stop běžkařů před námi. Koneckonců i kdyby tam stopy nebyly, cestu

z Modravy přes ty tři kopce musím najít i poslepu. No nebyla to pravda... čelovky nesvítily dál než na deset metrů, pořád jsme šlapali do kopce, ten sjezd, co měl přijít nepřišel, a my byli v lese. Z lesa jsme záhadným sjezdem skončili na silnici s turistickou značkou, a proto jsme se jali orientovat dle dostupných protředků. Bohužel GPS, mapa KČT ani další dvě běžkařské mapy nám nestačili. Ta silnice zkrátka neexistovala!!! Proto jsme se rozhodli po silnici dolů a pořád dál a dál. Již jsem začínal propadat panice a byl jsem pevně rozhodnut ke smrti umrznutí, či sežrání medvědem (Rajčetem), když se po pravé ruce objevilo světélko chaty. Vzali jsem to přímo, přes louku a

ohradu (přijdu ji v létě spravit - slibuji) až k chatě. Vyděšený obyvatel nám po chvíli vypravování o cestě z Rudy a bloudění po lesích otevřel dveře a vysvětlil nám cestu na Rokytu. V tom Rajče pronesl zásadní větu: „My teda jako nehledáme přímo Rokytu, ale chatu veterinářů.“ Pán významně zvedl obočí a překvapeně odpověděl: „No tak pojdte,“ a pozval nás dál. Po exkurzním okruhu asi pěti místností v chatě jsme prolezli na druhou stranu, pán otevřel dveře a povídá: „Tamhle naproti.“ V tu chvíli mi bylo trochu trapně, ale radost, že mě nikdo nesežere, ani neumrznu ten pocit překonala. Hezky jsme poděkovali a plni radosti a smíchu rozrazili dveře té správné chaty. Po bouřlivém přivítání nastalo všeobecné veselí a hlasitý smích se šířil chatou při vypravování konce našeho putování. Na závěr večera jsme prezpívali celý Čárův zpěvník, přiohnuli text písničky (viz nadpis článku) a unaveni šli spát.

Sobotní ráno bylo jako každé jiné ráno. Po snídani přijela skupina Auto 2 spolu se psem Gábinou, která byla ze sněhu úplně na větvi. Běžkující část (já, Rajče, Koza, Skřítek, Čára, Panda) nazula běžky a vyrazila směr Modrava, Ptačí nádrž, Filipova huť. Těchto slabých patnáct kilometrů jsme prolétli jako nic, na Modravě jsme si dali oběd a kolem třetí jsme se už vraceli na Rokytu. Akorát před závěrečným sjezdem k chatě jsme potkali turistickou část osazenstva chaty (mezitím si udělali výlet někam k Oblíku, tuším), jak si to šine se sáňkami na kopec.

Po asi hodině řádění a závodění ve sjezdu na běžkách, saních a všem možném, jsme se vrátili na chatu a začali předvádět akrobatické kousky při seskokou z balkónu do závějí sněhu. Akrobacii vyhrál jasně Sporták, díky figuře „andělíček na břicho“.

Večer jsme zahájili kartami, pokračovali deskovou hrou Aktivita a dokončili debatou o pár týdnů později na téma současnost a budoucnost

našeho kmene, směr kterým se ubíráme a kam chceme dojít. Trochu vážné, na druhou stranu si myslím, že obrovsky prospěšné a užitečné pro vyjasnění postojů a názorů všech zúčastněných.

V neděli ráno se automobilní část odtrhla a ujela. Pro nás (cestující hromadnou dopravou) nastalo asi šestihodinové čekání vyplněné Křesťanským magazínem, dokumentem o náboženství a ještě nějakým záživným televizním pořadem. Alespoň jsme měli dost času na důkladný úklid

chaty a bezúčelné povalování po postelích a koukání do stropu. Vskutku výborně strávená neděle! Kolem třetí jsme se vydali na autobus do Sušice, ze Sušice, kde jsme zažili další prokoukanou hodinu na nádraží čekáním na vlak do Klatov a z Klatov přímo do Přeštic a já dál a dál až do Plzně.

Po celou dobu cesty nám v uších zněl pískot chytlavé melodie a v duchu slyším slova: „kdo cejtí se bejt chlapem umí dělat Rokytu, ať se na Hudsónský šífy najmout dá!“

johohoprachohoho

A abych nezapomněl - dvě připomínky: Za prvé doufám, že příště s námi pojede více juniorů, ať je nás jako psů i bez Gábiny. A za druhé doufám, že cestovat autem na Rokytu se stane přežitkem a všichni (až se na Rokytu pojede a bude sníh) pojedou s námi na běžkách!

FUTURE večírek

Po dlouhé době se roveři a rangers sešli v roce 3009 na FUTURE¹ večírku. Celý večer se nesl ve stylu budoucnosti, odpovídalo tomu i vyzdobení naší klubovny. Úkolem všech bylo přijít ve stylovém oblečení, to si myslím, že se všem velice povedlo. Většina z nás to vše pojala stříbrně nebo roboticky, ale byli i tací, kteří si vymysleli originální obleček. Na začátek jsme ke stylově vybrané muzice (elektroo) uspořádali menší módní přehlídku, při které si každý obhlídl ten nejlepší kostýmek a tomu dal svůj hlas.

S Nudlí, jako organizátoři, jsme naší hvězdnou sešlost rozdělili na 2 soupeřící týmy. Prvním úkolem bylo (protože mobily už jsou přece děsně staromódní, teď frčí mini ruční telegrafy) odvíšlat takovou smsku v morseovce. Jak se

---

¹ FUTURE=BUDOUCNOST

ukázalo, byl to pratěžký úkol. Pouze u jednoho z týmů se to skoro povedlo =). Dalším úkolem bylo co nejpřesněji vyobrazit město Přeštice v roce 3009. Obou týmům se to povedlo vystihnout velice krásně (jedni vyobrazili velký hřbitov se spoustou pomníčků- nejlépe se povedl Hábovi, vid', a ti druzí nám šoupli vedle kostela jadernou elektrárnu!!).

Na konec schůzky jsme uspořádali (opět s báječnou muzikou) diskotéku budoucnosti. A protože přece nejsme ledajaký milovníci disko, trochu jsme si to okořenili soutěží v tancování. Úkolem bylo utvořit smíšený dvojice (smíšené= z každého družstva jeden) a v té dvojici se snažit přetancovat toho druhého. Dolín zkoušel ovlivňovat porotu odhalováním, Rajče zase obtěžováním s tou svojí trubkou. Koza nás zase osnil skvělou taneční kreací nad ležícím robotem Čudlou. Panda měl úžasný tykadla, ale nic se nevyrovnalo jeho pohupující se zadní části těla. Jindra s napínáčkem zapíchnutým v čele a Hába, se svým velice přilehlým oblečením tomu dodali

šťávu. Duo mužů v černém (v podání Křoví a Jágr) mohli jen těžko konkurovat Tygrovi a Rainbow (Rainbow nám zatančila jako pravá mažoretka). Další dvojice nás zase překvapila originálním převlečením, Haník (eko)logicky

využila igelitky a Skřítek nám zase dávala naději. Marťa to pojala jako skotský večírek budoucnosti a Čára mi hrozně připomínal skřítko Racochejla. No a nakonec ještě Maggi a Nudle (ano i já se musím pochválit za pohotově sundaný pompon z hlavy, když na ně Rainbow vytáhla tu hůlku 😊) a Nudle s neodolatelně stříbrnýma kozačkama a mini sukní jenom zářila.

Na konec jsme vyhlásili nejlepší kostým, kterým byl téměř jednohlasně zvolen ten Hábův (naprosto neodolatelně obtažený blejskavý úbor oslnil muže i ženy!). Protože skóre skončilo 2:2, odměna v podobě zelených amarounů patřila všem.

Doufám, že se večírek všem líbil a že jsme se dokázali všichni vrátit (bez újmy) do roku 2009.

Maggy

Nové střediskové internetové stránky

prichovice.skauting.cz

Středisko Přichovice
...skauting pro život

Tábořiště Pro rodiče Pro členy

Domů hledat...

Theodor Pištěk
Příležitost, čest, láska k přírodě...

Hlavní menu

- Domů
- Odkazy
- Ke stažení
- Fotky
- Akce
- Články
- Fórum
- O středisku
- Návěštní kniha
- Kontakt

Uživatelské menu

- Přidat článek
- Přidat novou akci
- Přidat odkaz
- Můj profil
- Seznam členů
- Administrace
- Přidat fotky

Tábořiště Drnovka

Informace o našem tábořišti Drnovka u Mělníka. Máme pro vás pronájem na letní tábor nebo jiné akce.

aktivnosti >>

Kalendář akcí

Dězen 2009

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Nejblíží akce

- 30.03.2009 | 17.00 schůzka světlušek
- 01.03.2009 | 17.00 Schůzka vlčat
- 31.03.2009 | 19.10 Sřídisková rada

- fotky z akcí oddílů
- Protlaky ke stažení
- kalendář akcí
- a spousta dalších věcí

..... Podívej se a zaregistruj se .....

Protlak – časopis roverů a rangers střediska Přichovice

Vychází 4× ročně, vydává středisko Přichovice

šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **redakční rada:** Rajče(vlčata), Haník(RR), Kiki(světlušky), Sova(skautky), Šat(skauti), Laka(oldskauti)